

Arrest

nr. 334 379 van 16 oktober 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 januari 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juni 2025.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANDECASTEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegrondheid van het beroep

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 12 juni 2025 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13sexies) getroffen op 21 januari 2025.

De middelen lijken, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing zowel de juridische grondslag aangeeft als een feitelijke en draagkrachtige motivering bevat. De verwerende partij motiveert immers duidelijk waarom er een inreisverbod wordt getroffen en waarom de duur ervan 3 jaar bedraagt. Hierbij wordt rekening gehouden met de elementen die verzoekers zaak kenmerken. In de motieven kan duidelijk meer gelezen worden dan wat verzoeker er overigens verkeerdelijk in leest. Verzoeker toont voorts niet aan dat de motivering hem niet in staat zou stellen zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62,§2 van de Vreemdelingenwet. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet.

De Raad stelt vast dat uit de gegevens beschikbaar in het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker voorgaand aan de bestreden beslissing werd gehoord. Om een miskenning van het hoorrecht aan te tonen, dient de verzoekende partij echter aannemelijk te maken dat indien zij was gehoord, een andere beslissing had kunnen worden genomen (cfr. RvS, nr. 14.593 van 27 september 2021 (c)). Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat mocht hij zijn gehoord door verweerder en dit “overeenkomstig de specifieke waarborgen die aan een persoon van zijn geestelijke toestand (ten gevolge van de detentie) dienen te worden toegepast” en rekening houdend met de “beperkte communicatiemiddelen onafhankelijk van de taal die wordt gebruikt.”, hij elementen zou hebben meegedeeld die tot een andere beslissing zouden geleid hebben. Immers maakt verzoeker gewag van een “grondige analyse” die dan zou zijn uitgevoerd met betrekking tot “het gelokaliseerde gezinsleven van verzoeker”. Verzoeker licht dit gezinsleven echter niet concreet toe en brengt hiervan ook geen begin van bewijs bij, laat staan dat hij uitlegt hoe de analyse ervan tot een andersluidende beslissing had kunnen leiden. Door louter te poneren dat “door zijn geestelijke en psychologische toestand de uitvoering van het bestreden inreisverbod in strijd [zou zijn] met artikel 3 van het EVRM” wordt voorts bezwaarlijk een schending van artikel 3 van het EVRM aangetoond. Verzoekers verzuchting dat het inreisverbod van 3 jaar nadelig, lang en disproportioneel is, zonder dieper in te gaan op de motieven die in de bestreden beslissing kunnen gelezen worden, kan dezen bezwaarlijk aan het wankelen brengen.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit artikel betrekking heeft op een verwijderingsbeslissing. De bestreden beslissing is echter een inreisverbod. Dit onderdeel van het middel lijkt derhalve onontvankelijk.”

1.2. Verzoeker richt op 13 juni 2025 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesmemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 september 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Zijn advocaat deelt mee dat verzoeker heeft gevraagd “aan te dringen” en stelt dat hij nog steeds een belang heeft bij zijn beroep. Waar de voorzitter opmerkt dat hij met deze mededeling geenszins concreet ingaat op voormelde beschikking, antwoordt verzoekers advocaat: “We verwijzen naar de motiveringsplicht.” De voorzitter wijst er vervolgens op dat in voormelde beschikking reeds werd ingegaan op de door verzoeker aangevoerde schending van de motiveringsplicht, wat door geen van beide partijen wordt betwist of weerlegd.”

1.4. De beschikking ontzegt verzoeker het belang bij zijn beroep niet. Door vervolgens louter naar de motiveringsplicht te verwijzen, weerlegt verzoeker de beschikking niet, waarin hierop werd ingegaan.

1.5. Nu verzoeker er niet in slaagt de inhoud van de hierboven weergegeven beschikking te weerleggen, blijft deze overeind.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2. Korte debatten

Er werden geen gegronde middelen aangevoerd tegen de bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftientig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------